

1634 Յունուար 30ի Բրոքսկանտայի ժողովին մէջ կը կարդացուի «Յովհաննէս Մոյիկիի նամակը՝ Պոլսոյ Հայոց նոր պատրիարքի մասին՝ որ Հռոմայ Ս. Քահանայապետներուն ատենատիւերիւմ թշնամիև ե, Առաքելներու կանոնները չի հաւնիր եւ իւր հաճոյից համեմատ նորանոր կանոններ կը հրատարակե» (Հ. Գալէմբարեան, *Կենսագրութիւններ*, էջ 307):

Գրիգոր Կեսարայի 1633ին երբ այս վեցերորդ անգամ կը դառնայ պատրիարք

մենայն վիպասական շարագրութիւն եւ պատմութիւնք ժամանակաց անցելոց ամենայն ազգաց, մանաւանդ հայկազանց պատմութեանց հնոց եւ նորոց առ ինքն հաւաքելով եւ վերձանելով զամենայն:» (Գաւանդի, էջ 393-394):

Կարապետ վրդ. Մոկացի միաբան Երուսաղէմի երկար ատեն նուիրակութիւն բրած է եւ 1629ին այդ առթիւ Կ. Պոլիս ալ եկած է եւ էտիրնէ ու Ռոտոսթօ շրջած է մէկ տարի եւ ապա դարձած է Երուսաղէմ: Երբ ժողովուրդը Զարարիան պաշտօնանկ կ'ընէ՝ զինքը պատրիարք կ'ընտրէ, սակայն, ինչպէս տեսնուեցաւ, կը հրաժարի եւ դարձեալ կը զբաղի Երուսաղէմի նուիրակութեամբ եւ աշակերտներ հասցնելով: Կը մեռնի 1636ին (նոյն, էջ 394-397) կամ 1637ին՝ ըստ ձեռագիրի մը (թ. 79 Երուսաղէմի թանգարան):

Կարապետ վրդ. Մոկացի Ս. Յակոբի վանքին նուիրած է 1631ին հինգ կարեւոր ձեռագիրներ (Մ. եպս. Աղաւնունի, Միաբանք եւ Այցելում, էջ 195):